

На Львівщині відбувся «Франко-фест»

27-29 липня у селі Нагуєвичі на Львівщині відбувся музично-мистецький фестиваль «Франко-фест», присвячений великому українському письменнику, вченому та громадському діячу Іванові Франку. На фестивалі було багато різноманітних подій — літературних, мистецьких, театральних. Організатори запросили як відомих поетів, так і чимало молодих і менш відомих. На свято приїхали гості з усієї України.

В Одесі з'явився пам'ятник Стіву Джобсу

З ініціативою встановити пам'ятник виступили студенти та ректорат Державної академії технічного регулювання якості. Місцем для двометрового пам'ятника обрали територію перед фасадом студентського гуртожитку. «Це дуже актуально та своєчасно. Стів Джобс — кумир молоді, повністю змінив світ... Тому ми сказали «так» такій скульптурній композиції», — зазначила віце-мер Одеси Олена Павлова.

13

Відомості.UA

№ 31 (619)

2 - 8 серпня 2012 року

http://vidomosti-ua.com/

ЖИТТЯ

В Україні немає «мовної війни», є війна багатих і бідних

Якщо вірити деяким нашим політикам, то в нас дві країни — східняк і западенці. А ще, якщо вірити тим же політикам, то між цими країнами розгортаються суперечки, ледве не війна. Та чи дійсно це так? Невже те, що ми спілкуємося різними мовами, робить нас ворогами?

Деякі тижнів тому мені випала нагода відвідати південь нашої Батьківщини. Це, звичайно ж, не «жахливий» і розрекламований Донецьк, проте є на що подивитися і є що послухати. Першою мене зустріла Одеса. Окрема республіка, яка живе за власними правилами, — саме так найчастіше характеризували це місто. І це дійсно так, але я зрозумію це згодом. Першого ж дня я зрозуміла лише, що тут і справді живуть за власними правилами. Для цього варто було потрапити на відомий одеський «Привоз». Чесно, спочатку подумала, що я в божевільні: сотні людей, і всі кудись поспішають, стільки ж автомобілів, для котрих, як я побачила, не існує правил, безпритульні тварини, шум, і все це одночасно, все злилось у одне ціле... Після цього у мене вперше промайнула думка про те, що в Одесі потрібно вміти жити. А поки що я поспішала до Очакова, невеличкого містечка в Миколаївській області, яке розкинулося на березі моря.

Проте я точно знала, що обов'язково повернуся до цього божевільного міста...

Очаків... Повна протилежність Одесі. Спокійне й тихе містечко, головним заробітком якого є море і туристи. Перше, що відпочивальники бачать тут, — це таксі та жіночки з оголошеннями: «Сдаю комнати». Оголошення російською, розмови — також... Мене це не дивувало, я була готова, але... Так бракувало української! Якщо ви запитаете, якою ж мовою спілкувалася я, то відповім — українською. І ніхто не дивився на мене великими очима! Навпаки, дехто навіть намагався відповідати нашою державною. І відповідали!

Я оселилась у пані Наталії. Сім'я у неї невелика — вона, чоловік і син. Усі також розмовляють російською, проте чудово розуміють українську і за потреби використовують її в житті. Якоюсь розговорилися про мову та про політику. І мені сказали, російською, що немає жодної війни між українцями. Це політики, яким, напевно, вигідно сіяти розбрат між людьми, стверджують про війну, а насправді... А насправді всі ми — сини та доньки однієї країни. Неважливо, у якому регіоні жити, це жодним чином не впливає на любов до Батьківщини та стосунки між людьми. Сім'я пані Наталії приймає у себе гостей і зі Львова, і з Луганська,

і з Києва, і з Карпат... І всім раді, про всіх відгукуються тепло. Жодного разу я не чула ні про яку війну.

Далі моєю зупинкою був Миколаїв. Пробыла там лише один день, відвідувала знаменитий зоопарк. Туди дійсно варто завітати, бо подивитися є на що. От лишень слон чомусь здох, сказали, що від старості. Щось не живеться слонам в Україні...

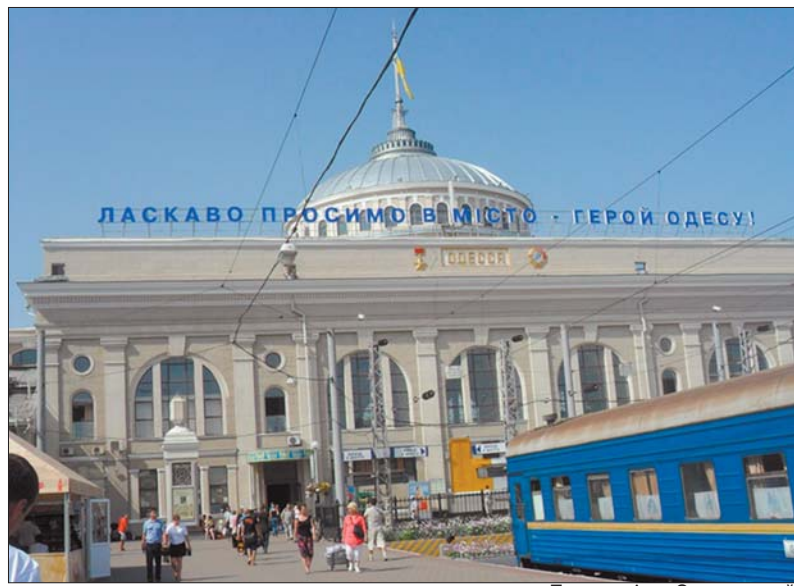
Крім зоопарку, мене вразили білборди. Мушу сказати, що неприємно вразили. Це були білборди на захист російської мови, з таким текстом, що, мовляв, нас, російськомовних, 780 тисяч, тож чи потрібна нам російська мова? До слова, таких білбордів ні в Одесі, ні в Очакові я не бачила.

У Миколаївському зоопарку

І знову Одеса. І знову час дивуватися. Саме в Одесі я побачила різкий контраст між життям різних верств населення. Особливо це відчужається, якщо відвідати Царське Село. До цього моменту такі «хатки» я бачила лише в кіно.

У тому, що ці палаци збудовані за «чесно» зароблені, ніхто і не сумнівається... Та навіть не це мене найбільше обурило, бо ж кого тепер здивуєш корупцією та несправедливістю? Просто, дивлячись на паркани, які оточують ці будинки, думаю:

Так зустрічає Одеса гостей

а від кого ж вони так захищаються? Чомусь згадалось наше українське село, в якому люди, стомлені працею, збираються літніми вечорами на чийось подвір'ї та проводжають день, що минув, тихими розмовами... А ці пани, певно, і не знають, що воно таке — зустрічати у себе на подвір'ї гостей. Сюди, напевно, треба з паспортами приходити, а поки дійдеш до будинку, доведеться пройти не один митний контроль...

Наступною зупинкою в Одесі був морський вокзал — візитівка міста. Краса, звичайно, неймовірна, але мій настрій знову трохи зіпсувався. Ось такі «човники» — чиясь приватна власність. Без сумніву, куплені за «заробітну плату».

Можливо, мене б це і не зачепило, якби перед входом до морського вокзалу, в підземному переході, я не побачила бабусю. Старенька, долаючи сором, просила на хліб. Просила, щоб не померти з голоду, і це тоді, коли черговий «чесний» бізнесмен чи політик купував чергову яхту чи будував новий палац...

Якщо повернутися до питання про «мовну війну», то і в Одесі я не

побачила жодних проблем. Та й узагалі, не розумію, яка може бути війна. Хоча ні, суперечки є. От лишень не ті, про які говорять політики. У нас зовсім не «мовна війна», а війна багатих і бідних. Не раз я чула, як люди жалілися на наших «вождів» — Президента і депутатів, не раз кляли корупцію, говорили про бідність, про несправедливість... І навіть той скандальний «мовний» закон, за словами жителів російськомовної Одеси, потрібен більше самим політикам, які неспроможні вивчити українську.

Незважаючи ні на що, я полюбила Одесу. Це чудове місто, у якому живуть найвеселіші та найоптимістичніші люди у світі. Тому, від'їжджаючи додому, пообіцяла, що повернуся. Я побачила ще так мало! Обов'язково повернуся, щоб ще раз зануритися у казкову атмосферу цього чудо-міста, яке знайшло прихисток на березі моря. Повернуся, щоб ще раз побачити надпис, який назавжди залишиться у моєму серці: «Ласкаво просимо в місто-герой Одесу!»...

Тетяна ЛОМАКОВА

Найчастіше новонароджених волинян називають Софійками і Максимками

Головне управління юстиції у Волинській області назвало імена, які цього року популярні у новоспечених батьків. Як повідомив начальник відомства Ігор Оксенчук, найпопулярнішими іменами для новонароджених у першому півріччі 2012 року були: для дівчаток — Софія, Анна, Анастасія, Дарина, Вікторія, Ангеліна, Христина, Олександра та Тетяна, для хлопчиків — Максим, Владислав, Артем, Денис, Богдан, Олександр, Дмитро та Арсен.

Серед 7 475 новонароджених волинян є також Євангеліна, Софія-Маріам, Даниїла-Джівєвра,

Божена, Женев'єва, а також Самсон, Домінік-Кирил, Дамір, Ніколас та Ельдар.

Цікаво, що у Луцьку в розряд рідкоживаних потрапили раніше досить поширені імена — Світлана, Наталія, Людмила, Віра, Лілія, Василина, Ганна, Борис, Руслан, Валерій, Степан, Григорій, Анатолій тощо.

Як свідчить статистика, рідкоживані імена не завжди задовольняють їхніх власників. Так, у першому півріччі до органів ДРАЦС волиняни подали 205 заяв із побажанням змінити ім'я.

На Волині орудують псевдоелектрики

Усе популярнішим стає вид шахрайства, коли громадян ошукають так звані псевдоелектрики. Люди не перевіряють документи, службові посвідчення й пускають до себе в дім невідомі особи. При цьому зловмисники заздалегідь пошкоджують електроустановки, прилади обліку електроенергії, зривають пломби на лічильниках, а потім звинувачують господарів у крадіжці електроенергії. «Липові» електрики озвучують фантастичні суми штрафів... А потім пропонують вирішити питання «мирним» шляхом. Крім того, під час такого «рейду» крадуть в людей гроші або цінні речі.

На Старовижівщині рибалка піймав коропа вагою майже 16 кг

Житель міста Володимира-Волинського Андрій Гаврилук упіймав дикого сазана вагою 15,6 кілограма, повідомили у Волиньдержрибоохороні.

Незвичайний улов трапився волинянину 22 липня на озері в селі Глухи Старовижівського району. «Приїхавши на озеро в селі Глухи о 19-й годині, я перш за все вибрав місце для ловлі, підкормив рибу і виставив спінінги на коропа. Під час лову використовував вудилище Carp Harvest, катушку Nikoma Master 5000, для приманки — горох і кукурудзу, — розповів рибалка. — Через півгодини на тому місці почав гуляти коропа. Коли о 4:15 ранку

спрацював сигналізатор, я думав, що клюнуло щось невелике, але коли підвів сазана до берега, підсвітили ліхтарями, то зрозумів, що рибина досить велика. Як на свої розміри, коропа поводився досить спокійно при березі. Проте в підсак завести його головою було непросто. З першої спроби нічого не вийшло, тоді завернув його ще раз — і за лічені секунди риба-велетень уже була у моєму підсаку. На березі ми реально оцінили розміри сазана та зважили — вага становила 15,6 кілограма», — додав рибалка.

Андрій Гаврилук каже, що розпочав рибалити ще з дитинства. Зараз займається цією справою уже

більш професійно. За його словами, риболовля — це його пристрасть, тому кожен вихідний він проводить біля водойми. Полює на ловити рибу на водних плесах Володимир-Волинського, Старовижівського та Локачинського районів.

Працівниця соціальної служби виявилася шахрайкою

Одним із видів шахрайства є відвідування осель самотніх пенсіонерів провідниками, що називаються працівниками соціальних служб і обіцяють стареньким дешеві продукти, матеріальну допомогу тощо. Натомість після таких візитів «благодійників» люди похилого віку залишаються без своїх заощаджень.

Днями до чергової частини Ковельського РВ УМВС України у Волинській області з заявою звернувся 89-річний місцевий житель. Дідусь повідомив, що його ошукала невідома жінка.

Близько 12-ї години до нього додому прийшла незнайома віком 40-45 років, яка назвалася працівницею соціальної служби. Шахрайка повідомила, що зараз

проводиться обмін старих грошових банкнот на нові, та запропонувала старенькому свою допомогу.

Дід, звичайно, погодився. Узяв конверт із грошима, де було чотири тисячі гривень, і віддав ошуканці. Жінка перерахувала гроші, зробила «заміну» та, повернувши конверт власнику, пішла. Лише через годину пенсіонер вирішив похвалитися своїй дружині новенькими купюрами. Коли він відкрив пакунок, побачив, що замість грошей там лежать шматки звичайного паперу.

Виявивши зникнення заощаджень, потерпілий звернувся по допомогу в міліцію. Нині правоохоронці проводять заходи щодо розшуку та затримання провідників.

3 229 випадково обстежених людей у 11 виявили гепатит, у п'яти — ВІЛ

Тестування на вірусні гепатити, ВІЛ/СНІД та сифіліс провели на майдані Незалежності міста Рівного представники Рівненського обласного відділення «Всеукраїнської мережі людей, які живуть із ВІЛ/СНІД».

— Ми анонімно протестували 229 людей, — розповідає активіст відділення Світлана Ващук. — Результати шокували. Із 229 осіб в одному випадку виявили гепатит

В, у 10 — гепатит С, у п'яти — ВІЛ/СНІД, у двох — сифіліс. Результати віддали людям і порадили звернутися до лікувальних закладів для додаткового обстеження.

За словами активістів, це дуже високий показник і наслідок того, що люди самі не обстежуються на вірусні інфекції, а держава недостатньо фінансує програми з безкоштовного лікування цих захворювань.